

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 2).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Erik Larsen brugte den første del af sin ordførertale til at spille en melodi, som Venstre ofte spiller i disse tider. Den går ud på, at regeringen har mishandlet kommunerne økonomisk.

Der kan derfor være grund til at se på udviklingen i den kommunale økonomi under denne regering. Da regeringen tiltrådte i januar 1993, havde kommunerne 9,3 mia. kr. i kassen. Et år efter havde de forøget deres kassebeholdning med 1,4 mia. kr., og året efter havde de forøget den med yderligere 3 mia. kr. Der er altså skabt så gunstige vilkår for kommunernes økonomi, at de kommunale kasser har kunnet vokse med 50 pct.

Det, vi så har sagt, er: Var det ikke en idé, om man i stedet for at lægge pengene ned i kassen brugte dem til at afhjælpe mangelen på daginstitutioner?

Til det har kommunerne sagt jo: Vi har derfor to gange kunnet indgå aftale mellem regeringen og de kommunale organisationer om at nedbringe ventelisterne til daginstitutioner.

Ser man på den udvikling, der så også rent faktisk har været i antallet af manglende pladser, i antallet af personer på ventelisterne, og ser man på den store usikkerhed, jeg godt ved der er knyttet til opgørelsen i dag, kan man se, at den også har været kraftigt nedadgående i denne regerings tid.

Så den vej, regeringen har valgt, er den rigtige. Den skal føres til ende. Når hr. Erik Larsen siger, at Venstre viser vejen, så vil jeg sige: Den vej, Venstre har vist, har vi set i 10 år under en borgerlig regering. Den fører kun til øgede ventelister.

Den vej, den nuværende regering er slået ind på, er den, der i løbet af meget kort tid vil bringe os derhen, hvor vi ikke har ventelister til daginstitutionerne.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Venstres program på det her punkt er jo et godt eksempel på, at det skal være kommerialiseringen i stedet for frihed for borgeren, for Venstre har jo stemt imod, at forældrene har ret til en forældreorlov. Det har de jo stemt imod.

Så når man siger, at nu skal pengene følge barnet, hvor mange kroner er det så, Venstre snakker om?

I dag er det sådan, at forældrene ved forældreorlov kan få 7.700 kr. om måneden, plus at de kan få et tilskud i nogle kommuner. Hvis kommunerne ønsker at spare lidt penge til at lave daginstitutioner, kan de hælde lidt penge i forældrene i stedet for.

Det vil sige, at nogle reelt kommer op på at kunne få et beløb, der svarer til omkring 11.000 kr. Hvor meget er det, Venstre vil give forældrene, sådan at de kan få den frihed – som de trods alt har i dag – til at vælge at tage et halvt eller et helt år fra arbejdsmarkedet og passe deres børn?

Som jeg ser det, er Venstres forslag som sædvanlig lidt luftigt på det her punkt, for man undlader at sige, hvor mange penge det så er, de skal have i forhold til i dag, hvor de altså kan få op til 11.000 kr. pr. måned.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Til hr. Klaus Hækkerup. Jeg er godt bekendt med de tal, som blev nævnt herfra, og det er jo også korrekt, hvis vi ser kommunerne under ét. Men et stort problem i forhold til det med at se kommunerne under ét er jo, at man ikke ser nuancerne. Og det var jo netop nuancerne i det billede under ét, jeg prøvede at trække frem ved at sige, at i forbindelse med udligningsreformen, som regeringen gennemførte, fik man altså i mange kommuner nogle bristede forventninger, som ændrede totalt på den planlægning, som man i øvrigt har haft. Jeg skal ikke bestride de tal, som herfra blev nævnt. Men vi begår tit den fejl, når vi diskuterer sådan nogle områder som de her, at vi ser forudsætningerne under ét.

Til hr. Bruno Jerup: Det er jo vores sædvanlige lille diskussion, som vi har ved de her lejligheder. Ved denne lejlighed vil jeg nævne nogle ting, som står i den undersøgelse af børnepasningsområdet, som er offentliggjort på et tidspunkt, som regeringen selv har fastsat.

Man har bl.a. undersøgt, hvilke forventninger børnefamilier har til det med økonomisk kompensation, hvor man har stillet spørgsmålet: